

חברים, התקינו פלי קרב בידיכם
וערכו קרב.

פתח רבי אלעזר ואמר, (תהלים ק) ברכו ה' מלאכיו גברי כח וגו'. דוד המלך הזמין לברך את הקדוש ברוך הוא, והזמין את פחות השמים, שהם פוכבים ומזלות ושאר חילות, ושתף את נשמתו אתם לברך את הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב ברכו ה' כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את ה'. חתם בנפשו כל הברכות.

הזמין מלאכי מרום לברכו, שכתוב ברכו ה' מלאכיו וגו', ועד שלא באו ישראל מלאכי מרום היו עושים ומשלמים עשיה. פיון שבאו ישראל ועמדו על הר סיני ואמרו נעשה ונשמע, לקחו עשיה ממלאכי השרת, נכללו בדברו. ומאז עשיה היתה בארץ ישראל לבדם, ומלאכים קדושים לבדם. ישראל גומרים ומשלמים עשיה, ולכן גברי כח עשי דברו בתחלה, ואחר כך לשמע. אשריהם ישראל שלקחו מהם עשיה והתקיימה בהם.

אמר אותו תינוק, שמר עצמך והצלח בכליך. וכי שבח זה בלבד לקחו ישראל, ולא אחר? אמר, שבח זה מצאנו, ולא אחר. אמר אותו תינוק, פיון שחרבך לא הצליחה, או שאינך מנענעה פראוי, השאר החרב למי שעורף קרב.

שבח עליון שלא נמסר למלאכים עליונים לבדם, אלא יחד עם ישראל, מיהו? קדוש. ברכה נמסרה להם לבדם כמו שנמסרה לישראל, אבל קדוש לא נמסר להם לבדם, אלא עם ישראל. שלא מקדשים קדשה אלא עם ישראל. ואם תאמר, והרי כתוב (ישעיהו ו) וקרא זה אל זה ואמר,

וזה־לאה, חברי־י, אתקינו מאני קרבא
בידי־יכו, ואגחו קרבא.

פתח רבי אלעזר ואמר, (תהלים ק) ברכו יי מלאכיו גבורי כח וגו'. דוד מלפא זמין לברכא לקודשא ברוך הוא, זמין לחילי שמיא, דאינון ככביא ומזלי, ושאר חיילין, ושתף לנשמתא דיליה בהדייהו, לברכא לקודשא ברוך הוא. הדא הוא דכתיב, ברכו יי כל מעשיו בכל מקומות ממשלתו ברכי נפשי את יי. חתים בנפשיה כל ברכאן.

זמין למלאכי מרומא לברכא ליה, דכתיב ברכו יי מלאכיו וגו', ועד לא אתו ישראל, מלאכי מרומא הוו עבדי ושלמי עשיה. פיון דאתו ישראל, וקיימו על טורא דסיני, ואמרו (שמות כד) נעשה ונשמע, נטלי עשייה ממלאכי השרת, אתפלילו בדברו. ומפדין, עשיה הות בארעא דישראל בלחודייהו, ומלאכין קדישין בלחודייהו. ישראל גמרין ושלמין עשייה. ועל דא גבורי כח עושי דברו בקדמיתא, ולבתר לשמוע. זכאין אינון ישראל, דנטלו עשייה מנייהו, ואתקיים בהו.

אמר ההוא ינוקא, נטר גרמך ואצלח במאנך. וכי שבחא דא בלחודוי נטלו ישראל, ולא אחרא. אמר שבחא דא אשפחנא, ולא אחרא. אמר ההוא ינוקא, פיון דחרבא דילך לא אצלח. או אנת לא מנענעא ליה פדקא חזי, שבק חרבא למאן דאגח קרבא.

שבחא עלאה דלא אתמסר למלאכי עלאי בלחודייהו, אלא בהדי ישראל, מאן איהו קדוש. ברכה אתמסר לון בלחודייהו, פמה דאתמסר לישראל. אבל קדוש, לא אתמסר לון בלחודייהו, אלא בהדי ישראל. דלא מקדשי קדשה, אלא בהדי ישראל. ואי